

NGOAI PHU NU NGOI TINH

„Vua tưng sáng, Ngoại i trở lại Đền Thờ. Toàn dân đến với Ngoại i. Ngoại i ngắm xuống giởng đờy hờ. Lúc đó các kinh sớ và ngoại i Pha-ri-sêu đến đến trước mặt Đấng Giêsu mặt phờn bở bở tưng p đang ngoi tình. Họ đến chờ ta đến ngắm giởa, rồi nói với Ngoại i : "Thưa Thờy, ngoại i đàn bà này bở bở tưng quở tang đang ngoi tình. Trong sách Luật, ông Mô-Sê truyờn cho chúng tôi phời ném đá hờng đàn bà đó. Còn Thờy, Thờy nghĩ sao?". Họ nói thờ nhờm thờ Ngoại i, đến có bởng cở tở cáo Ngoại i. Nhờng Đấng Giêsu cúi xuống lờy ngón tay viờt trên đờt. Vì hờ cở hời mãi, nên Ngoại i ngắm ngở lên và bở o hờ : „Ai trong các ông sớ chờ tởi, thì cở viờc lờy đá mà ném trờc đời". Rồi Ngoại i lời cúi xuống viờt trên đờt. Nghe vờy, hờ bở đi hờ t, kờ trờc ngoi sau, bở t đờu tở nhờng ngoi lờn tuời. Chờ còn lời mỏt mình Đấng Giêsu, và ngoại i phờn bở thì đến ngắm giởa. Ngoại i ngắm ngở lên và nói: „Này chờ, hờ đờu cở rời? Không ai lên án chờ sao?" Ngoại i đàn bà đờp: "Thờa ông, không có ai cở". Đấng Giêsu nói: "Tôi cũng vờy, tôi không lên án chờ đờu! Thời chờ cở vờ đi và tở nay đờng phờm tởi nờa!". (Ga 8, 2-11)

Khi nhờng vờ kinh sớ và pha-ri-sêu lời ngoi phờn bở đến trước mặt Chúa Giêsu. Đám dân chúng tò mò đi theo, vây quanh Chúa Giêsu và ngoại i phờn bở phờm tởi, ngoi nào trên tay cũng lỏm lỏm mỏt hỏc hai cở c đá, có cở c bởng nờm tay, có cở c lờn hờn, có cở c bởng cở bàn tay xỏe ra.

Hờ chờ chờ Chúa Giêsu nói mỏt lời đờng ý vời Luật Mô-Sê là nhờng cở c đá sớ c nhờn kia sớ bay tởi tởp vào ngoi phờn bở khờn khờ, khờn nờn đang khờ sớ, thờn thùng nhờc nhỏ, cúi gỏc mỏt nhìn xuống đờt, quờn áo xỏ c xỏ ch, mái tóc rời bởi che phờ hỏt khuôn mỏt, đến ngắm giởa đám đờng.

Chúa Giêsu thờng cở m nhìn chờ ta, xỏt xa ngoi đàn bà tởi lời. Ngài đã có kinh nghiờm vờ sớ hờn thù, sớ nời giờn cở a đám kinh sớ và pha-ri-sêu này khi Ngài tranh luờn vời hờ vờ lời chờng cở a Ngài liên quan đờn bởn thân Ngài, "Hờ liờn lờm đá đờ ném Ngoại i, nhờng Đấng Giêsu lánh đi và ra khời Đền Thờ" (Ga 8,59) nên Ngài thờng xỏt cho ngoi đàn bà tởi lời đờng đó.

Ngài nhìn đám đờng đờ t, hờn đờn, đờn ào, tở c giờn bởng bởng. Ngài không nói gì, chờ lờng lờng đời m đờm khoan thai ngắm xuống đờt. Chúa Giêsu đờ c đờ c lòng đờ c đờ a thỏm sỏu cở a nhờng vờ kinh sớ, tở tở và pharisêu này. Đời tởng hờ muờn ném đá chính là Ngài, „Hờ nói thờ nhờm thờ Ngoại i, đến có bởng cở tở cáo Ngoại i" vì thờ Ngài rỏt đờu buờn, Ngài cúi mỏt xuống, lờy tay vờ

ngoài n ngoài trên đất.

Ngài biết rằng theo luật Mose:

Trong ba tội nặng phạm tội là 1. Phạm tội. 2. Gian dâm. 3. Thảm sát.

• Nếu Ngài nói: „Theo luật Mose thì các ông ném đá đi thì chính như gì Ngài đã làm khi đi rao giảng: như Ngài đã xưng mình là Con Thiên Chúa. Ngài ngẩng bàn vịn kê thu thu, vịn như ngẩng hèn cho là tội lỗi.

• Nếu Ngài nói không được ném đá là Ngài phá luật Mose thì đàng nào cũng chính Ngài là người sấm bèn như ngẩng cớ đá kia lao vào người mình.

Học hỏi mãi nên Ngài ngẩng đầu lên và nói: „Ai trong các ông sấm thì cớ vi phạm luật mà ném trộm đi”.

Với điếm đóm trong lời nói khôn ngoan uy quyền của Ngài có một mãnh lực to lớn khiến số tội giết người sấm của đám đông tội ác xuống. „Ai trong các ông sấm thì cớ vi phạm luật mà ném trộm đi”. Lời này Chúa Giêsu đánh thẳng vào tim óc của từng con người đố kỵ tội lỗi mà vịn cho riêng mình tội lành, vịn hiu hiu tội ác cho là mình đố đố, mình là kinh S, tội ác như ngẩng dấn bao nhiêu giáo dân, mình là như tín hữu (Pha-Ri-Sêu). giới luật nghiêm ngặt mà. Một lúc sau, tội ác các kinh s, các người pha-ri-sêu và đám đông hiu u kê vây quanh người phạm tội phạm lớn tội ác đi hết „chỉ còn lời một mình Đấng Giêsu và người phạm, người phạm đố ngẩng giết” (Ga.8,9b). Vâng, người phạm phạm tội đang đố ngẩng giết như ngẩng cớ đá mà đám đông đã đố lời dấn chân h.

Chúa Giêsu ngẩng đầu lên và lên tiếng vịn người phạm tội: „Này ch, h đâu cớ r? Không ai lên án ch sao?”. „-Thưa ông, không ai c”. „-Tôi cũng v, tôi không lên án ch đâu! Thôi ch c v đi và tội nay đố ng phạm tội n a!” (Ga 8,11).

Trong ba năm đi rao giảng Tin Mừng, Chúa Giêsu chỉ làm có hai việc chính yêu là thẩm quyền yêu và tha th. Ngài tha th và khuyên răn đố ng phạm tội n a.

*

Tôi là một người trong đám đông, tôi chính là người b hai cớ đá trên tay xuống đố trộm c tiên và là người th như tội khi vòng tròn đám đông này. Lời nói của Chúa Giêsu khiến tôi giết mình, vịn nhìn lời tâm hồn mình, th y mình tội lỗi hèn ai c, bèn thân chỉ là kẻ hèn m, xa, tôi cũng đã có lớn phạm tội như người phạm này, sao tôi không tội ném đá tôi mà tôi lại lăm lăm trong tay hai cớ đá to đ s n sàng ném vào người phạm tội chân yêu tay m m kia?

Bao nhiêu tội lỗi, nào tham lam của c, của chu ng v t ch t, máy móc hi n đ i, qu n áo sang

trở ng, lúc nào cũng tích trữ mua thêm cái này, cái khác trong khi bao nhiêu người cần sẽ giúp đỡ của mình. Các em bé mà cô thiêu ấu thiêu ấu mà c, nhúng nhúng i cùi trong các trữ i phong thiêu ấu thu c men, quần áo và cần chăm sóc an i bi t bao. Có một cái nhà đ r i mà v n còn c thu thu góp góp mua thêm nhà đ cho thuê l y thêm l i nhu n và đ pho tr ng. Tôi ch giao thi p v i nh ng ai giàu có, nhi u b ng c p, có đ a v , m i đáng cho tôi q y l y, kính tr ng, trong khi th y ai nghèo khó, quê mùa ít h c thì tôi khinh khi không thèm nhìn đ n. Th thì đâu là bác ái theo L i Chúa đ y.

Xét mình theo 10 Đ u Răn Đ c Chúa Tr i và 6 Đ u Răn H i Thánh thì t i l i c a tôi ch ng ch t vô vãn. T i nào cũng là t i ph m đ n Danh c a Chúa; cũng đáng b ném đá, ch có ph i chi t i ngo i tình m i b ném đá đâu. Ng i ph n ph m t i này nhi u khi vì hoàn c nh ngang trái hay ngh ch c nh ép bu c, b hi p dâm v.v... th mà ch ng i ph n m i b lên án? Còn ng i „nam nhi” cùng ph m t i thì sao? Sao lu t c a Do Thái th i đó và lu t c a Vi t Nam gi ng nhau i đ i m thiên v , tr ng nam khinh n nh th i !?

QUY T VÀ QUY T TÂM Đ I M I: T n Chúa, qua đ n Phúc Âm này Chúa cho con nh n ra, khi m i ng i phán đoán, lên án mình th nào thì sau cùng ch còn mình v i Chúa. Ch còn mình v i t i l i mình gây ra thì mình ph i có trách nhi m v i chính mình, v i m i ng i chung quanh mình, v i chính Chúa mà thôi. N u mình c s ng theo thói đ i thì mình s đ i ngh ch l i v i mình, vì mình hay hùa theo đám đông và s ng trong d lu n. Nh th t mình s đánh m t chính mình. Chúa tha t i và khuyên „đ ng ph m t i n a”, nh ng mà mình v n y u đ u i, v n có th ph m t i hoài.

TÔI C U NGUY N VÀ TH C HÀNH L I TÔI C U XIN: „L y Chúa, xin đ y con bi t đ ng l i khi con có ý mu n xét đoán m t ai. CON QUY T nhìn l i mình đ i ánh sáng c a Thánh Th n Chúa đ con bi t tránh xa t i l i. NH N CHÚA con can đ m v t th ng chính mình đ con bi t s ng bác ái, x ng đáng làm ch ng nhân cho Chúa i th gian này. Amen.

Elisabeth Nguyễn
